

1905

I. Beh. af Lovf. indeh. nogle Forandr. i Forligslougvivn.

1906

og som jeg nærmere udviklede i mit første Foredrag. Svad jeg bemærkede overfor det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds, tror jeg ogsaa gjælder for det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen); han stod i det Væsentlige paa det samme Standpunkt. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) havde nogen Banffelighed ved at forstaa mine Ytringer, saa vidt jeg forstod, og han mente, at de maaske i deres Konsekventer kunde føre til, at Sagsførerne under selve Sagsførelsen fik en større Indflydelse, end der kunde tilkomme dem. Jeg tror ikke at have udtalt noget Saadant, det maa under alle Omstændigheder bero paa en Misforstaaelse; men det vil jeg befjende overfor det ærede Medlem, — og jeg veed ikke, om han i saa Henseende staar paa samme Standpunkt som jeg eller ikke — at indenfor den Ramme, Procesloven foreskriver, ønsker jeg som Sagsfører at være saa fuldstændig raadig over min Sag som mulig, og jeg anser det for rigtigt, set fra ethvert Standpunkt. Jeg kan leilighedsvis i saa Henseende bemærke, at jeg er en ganske bestemt Modstander af en saa indgribende Procesordning fra Domstolenes og fra de enkelte Dommers Side, som vi vel ikke have her, men som det utvivlsomt vil være det ærede Medlem bekendt, at man meget stærkt har forsvaret f. Ex. i Tydskland. Det har forøvrigt været mig klart af hele den Diskussion, som er ført her i Dag, og under hvilken det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) saa træffende bemærkede: „Lad os først faae den nye Lov, saa skulle vi se at tales ved om den Sag, at paa det Standpunkt, hvorpaa vi nu staa, og som Befolkningens Bevidsthed og Stemning nu staar paa, er der slet ikke Andet at gjøre end netop, som det ærede Medlem bemærkede, at sige: Lader os først se den nye Proceslov, saa kunne vi tales ved om de Ting. For Dieblilket er der ikke Andet at gjøre end at foretage saadanne Lempelser i Forligsinstitutionen som dem, dette Lovforslag gaar ud paa, og da i det Mindste at finde sig til Rette i disse smaa Lempninger saa godt, som man kan; paa denne Maade kan man i Virkeligheden opnaa noget Godt.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg vil blot gjøre den Bemærkning, at naar der ikke i den nugældende Retspraxis holdes over, at Grunden til Forsald opgives i den Fuldmagt, hoormed man forsvær den, der møder i Forligskommissionen, uagtet de Ord, som det ærede Medlem oplæste, saa er dette begrundet i, at saaledes

som Lovgivningen nu er, har det ikke nogen Virkning for En, at man lader det være, og deraf følger altsaa, at, hvis man skulde gjøre noget Alvorligt i denne Retning, maatte det bestemmes, at en Fuldmagt, hvori dette mangler, ikke gjælder, saaledes at den Fuldmægtig, der møder med en saadan Fuldmagt, kan afsiges. Ellers betyder det ikke Noget eller nytter ikke Noget, at det staar i Loven.

Den første Viceformand (Hjggbro): Det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Steenstrup: Jeg skal kun gjøre den korte Bemærkning, at det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) henregnebe til Sagsførere: Justitsministeren, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad), alle Borgemeistrene i Landsthinget og alle Godsøerne derinde, der have stemt for Forslaget.

Clausen: Egeoverfor det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup), der for et Dieblil siden kom til at bemærke, at det, der skabte de fleste Retsfager, var navnlig de Dokumenter, der vare skrevne af Forligskommissærer og Skolelærere, maa jeg dog bemærke, at dette slet ikke holder Stik. Der bliver ligesaa mange Retsfager ud af Dokumenter, som ere skrevne af Jurister, som af Dokumenter, der ere skrevne af Lægmand. Jeg har i alt Fald flere Exempler i den Henseende, som jeg ikke skal opholde Thinget med at nævne, men som fuldstændig vilde kunne godtgjøre, at ogsaa Jurister i en meget mærkelig Grad kunne komme til at tage feil og komme til at skrive Dokumenter, som kunne blive Gjenstand for Retsstrætter.

Det. Hansen: Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) synes at have eiendommelige Ideer om Sagsførerne. Han synes at tro, at, naar en Sagsfører møder sammen med en Modpart, saa skal Modparten blive saa forskrækket, at han strax giver Kjøb og indrømmer meget mere, end man billigtvis kan forlange, og han kunde navnlig ikke forstaa, hvad den ærede Justitsminister udtalte, at det i mange Tilfælde er Forligskommissærerne, der øve et Tryk paa Parten, som medfører, at han gjør Indrømmelser, som han under andre Omstændigheder ikke vilde gjøre. Sagen er ganske simpelt den, at Forligskommissærerne, der iølge deres Stilling skulde